

Egyszer történt egy hajótörés, amit csak egy ember élt túl. Őt a víz egy lakatlan sziget partjára vetette. Azon imádkozott nap mint nap, hogy jöjjön és mentse meg valaki. Mindennap kémelte a horizontot, hátha meglát egy hajót, ami megmentheti, de hiába. Végül, beletörődve sorsába, épített magának egy kis kunyhót a szigeten.

Aztán egy napon, amikor elment halászni, hogy legyen aznapra is mit ennie, szörnyű dologra ért vissza. Az egész kunyhó lángokban állt! Teljesen elégett, úgy, hogy csak hamu maradt belőle. A hajótörött teljesen elkeseredett. Nemcsak hogy hajótörést szenvedett, de mire beletörődött sorsába és épített magának egy kis zárt menedéket, az is oda lett.

"Hogy tehetted ezt velem Istenem? Mivel érdemeltem ki ezt a rosszat? Pedig már kezdtem megbarátkozni az egyedüllét gondolatával, és olyan jól éreztem magam ebben a kis kunyhóban, miért kellett ezt is elvenned tőlem?" - kiáltott Istenhez.

Másnap kora reggel, amikor kisírt szemét kinyitotta, arra ébredt, hogy kiköt egy hajó. Nem hitt a szemének! Amikor felszállt a hajóra megkérdezte a kapitányt, hogy honnan tudták, hogy ő ott van.

"Abból a nagy füstből, amit csináltál. Abból láttuk, hogy van itt valaki a lakatlan szigeten." - felelte a kapitány.

Az ember életében vannak olyan időszakok, amikor mindent elveszettnek érez, mert annyi rossz dolog történik vele. De az életnek minden negatív történésre van egy pozitív válasza!